

พระราชกฤษฎีกา

ควบคุมการส่งออกปศุสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๔๑)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทุกชนิด
ดอกกล้วยไม้ และสัตว์ทุกชนิด ออกไปนอกราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกปศุสัตว์
และการนำเข้าปศุสัตว์ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช ๒๕๑๒
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป่นนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งสินค้าดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย คือ

- (๑) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทุกชนิด
- (๒) ดอกกล้วยไม้
- (๓) ถั่วทุกชนิด

มาตรา ๔ ความในมาตรา ๓ มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่น่าสินค้าดังกล่าวติดตัวออกไปเพื่อใช้เฉพาะตัว หรือในกรณีที่ยานพาหนะนำออกไปเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้น หรือในกรณีที่น่าออกไปเพื่อเป็นตัวอย่างเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
ในปัจจุบัน

(๑) การส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกไปนอกราชอาณาจักรได้
มีปริมาณมากขึ้นโดยลำดับ สมควรควบคุมการส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทุกชนิด
ออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อให้การส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกนอกราชอาณาจักร
สามารถเป็นไปตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยจะทำกับประเทศผู้ซื้อได้ตาม
ความเหมาะสม

(๒) การส่งดอกกล้วยไม้ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศมีปริมาณมากขึ้น
และมีการแข่งขันตัดราคากัน สมควรควบคุมการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อ
มิให้แข่งขันตัดราคากันอันไม่เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) ปริมาณแก้วที่ผลิตได้ภายในประเทศไม่เพียงพอแก่ความต้องการใช้
ภายในประเทศ สมควรควบคุมการส่งแก้วทุกชนิดออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อ
ป้องกันการขาดแคลนแก้วภายในประเทศ

จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น